

سریال‌های تاریخی سخت تولید و سخت پخش

حسن آخوندپور*

حسن آخوندپور کارگردان، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده است که «زیر سقف آرزو» اولین سریال تلویزیونی او بود که در سال ۱۳۸۶ آن را ساخت؛ در سال ۱۳۹۰ نیز اولین فیلم بلند سینمایی خود را با نام «شهری که نمی‌خواهد» ساخت. او پنج سال بعد با فیلم کوتاه «باهر» موفق به حضور در بخش کارگردانی فیلم «کن» شد؛ همچنین با حضور در جشنواره فیلم‌های ایرانی سان فرانسسکو توانست جوایز بهترین فیلم و بهترین کارگردانی را کسب کند. فیلم‌های تلویزیونی «روشنا»، «زیبا» و «فرشته، دختر احمدآقا» و سریال‌های «ترانه پاییزی»، «تلخ و شیرین» و «به رنگ باران» از دیگر آثار اوست. یکی از ویژگی‌های این سریال استفاده از بازیگران جوان بوده است. او خود می‌گوید: «به نظر من یکی از اتفاقات خوبی که برای «عشق کوفی» افتاد، این بود که عوامل اغلب جوان بودند و این ذهنیت را نداشتند که کار جمع نمی‌شود. وقتی شما از جوان‌ها استفاده می‌کنید و با این ذهنیت که می‌توانید با حفظ وفاداری به قالب‌های کلاسیک، تغییراتی بدیع ایجاد کنید، قطعاً خروجی کار نیز با آثار مشابه قبلی متفاوت خواهد بود...»

یادداشت این کارگردان جوان را که برای ماهنامه صدا نوشته شده، می‌خوانید.

۱- به نظر من انجام کار هنری برای دستگاه امام حسین (ع) یک جور انتخاب شدن است. انگار یک کسب‌اجزای نیاز دارد و خود آقا باید دلش با کار باشد تا کار در بیاید. سینما و تلویزیون ما تجربه ساخت سریال‌ها و فیلم‌هایی با موضوع قیام سیدالشهدا (ع) را داشته است که سخت تولید و سخت پخش شده‌اند. حتی در مواردی بنا به دلایلی شاید نامعلوم و غیر قابل پیش‌بینی، تولید تمام نشده یا پخش نشده‌اند. ساخت «عشق کوفی» حاصل یک اراده قوی و جمعی گروهی از دست‌اندرکاران و هنرمندان بوده است. من هم در حین ضبط به یقین رسیدم که پشت کار کسی ورای من و شما هست، چون با تمام سختی‌ها و پیچیدگی‌های این کارها، سریال «عشق کوفی» یکی از راحت‌ترین و بی‌دردترین کارهای من بود که در تمام مدت، انرژی مثبت دریافت می‌کردم و آن را به راحتی ساختم. صد البته که صاحبان اثر و تهیه‌کننده نیز در این مهم نقش اساسی داشته است.

۲- غالباً سریال‌های تاریخی، پرهزینه، سنگین، زمان‌بر و دارای فرسودگی‌هایی از جنس تولید است که گونه‌های دیگر سریال‌سازی این خاصیت را ندارند. صاحبان اثر و حتی تهیه‌کنندگان و کارگردانان با این پیش‌فرض ذهنی، یعنی پرهزینه و زمان‌بر بودن در این چند سال اخیر به دلیل تورم بی‌درپی، کم‌تر به سراغ سریال‌های تاریخی مذهبی رفته‌اند و ترجیح داده‌اند سریال‌های تاریخی مذهبی را تبدیل به سریال‌های روز یا مضمین مذهبی و در اتمسفر زمان حال تولید کنند. در بین مدیران هم شاید انگیزه یا اراده‌ای برای شروع کارهای تاریخی سنگین وجود نداشت و دلیلش هم به خاطر طولانی بودن زمان تولید این گونه کارها و به نتیجه نرسیدن پروژه در زمان دوران مدیریتی مدیران بوده است. حالا اگر سیستم هوشمندی بتواند به پشتوانه تحقیق چند ساله و پشتیبانی به موقع از یک تیم توانمند و با انگیزه و با کم‌ترین هزینه البته در قیاس با آثار مشابه، ریسک کند و پروژه‌های استارت بزند و به سطحی از استاندارد سریال‌سازی برای سرگرم کردن، تاثیر گذاشتن و مدل ارائه دادن برسد قطعاً از این دست پروژه‌ها شروع خواهد شد و تلویزیون با مشارکت دیگر متولیان و همراهی هنرمندان می‌تواند سالی چند سریال تاریخی داشته باشد.

۳- در هر صورت همواره سریال‌های تاریخی در سرتاسر دنیا مخاطب داشته‌اند، یکی از نیازهای امروز تلویزیون ما ساختن سریال‌های تاریخی با داستان‌ها و افسانه‌های ایرانی است که خوشبختانه تولیدات موفق صورت گرفته است و سریال موفق «مستوران» هم در همین مدل می‌گنجد. وقتی تولیدات زیاد شود فرصت پرداختن به داستان‌های دراماتیک و بی‌نقص اسطوره‌ای و تاریخی ایرانی هم فراهم خواهد شد. بر این باور هستم سریال‌های تاریخی ایرانی مخاطب بین‌المللی دارد و قطعاً می‌تواند درآمدهای ارزی داشته باشند.

* کارگردان عشق کوفی